

Тогаз дѣто мряха, тогаз ги ровяха.

Тогаз му е нему сеир-я (джумбуш-а).

Тогаз ти на хлѣб-а викаше пѣпуци.

Тодор и Мара, двама на камара.

Тодоре бре, понакрачи булката зарад крачола.

Тодоре (вм. Охлюве), по горѣ искарай ми голѣмитѣ си рогове (Павелско).

Тодоре, Тодоре, булки са продават. — Колко ли, колко ли, колко ли ги дават. — Три за грош, три за грош, булки са продават. — От пѣсен.

Тодоре, Тодоре, дѣ си пасъл волове? — По дълбоки долове.

Тоз дувар хортува ли, тъй и той.

Тоз канон са исчете.

Този дувар мой, онзи дувар мой, додѣ са заврѣ под нѣкой, — казват на пиенитѣ.

Този гѣз на ли е у вас, дѣто идете ще обсерете.

Този свѣт е сълба; — едни са качат, други слизат.

Той ако е луд, ти що щеш от него.

Той бѣга, а сѣ си бие тѣпан-а.

Той бѣга, — аз мълча, попила ма — не мърдам; че като са прѣмърда, тогаз да видиш как са гълчи.

Той върви дѣто го сварата свари.

Той е бейхутин (глупав) човѣк (Ах. Чел.).

Той е беневоа, т. е. глупав човѣк (Ах. Чел.).

Той го не откраднѣл, ама го зел да го не видѣт.

Той девети у плуг-ѣт.

Той е дин-иман станѣл (Ах. Чел.).

Той е крив, че е жив.

Той е муха челѣк (Ах. Чел.).

Той е напѣтничав челѣл (Ах. Чел.).

Той е неподрѣзована пчела (Ах. Чел.).

Той е на баща си син.

Той е от старѣ майка дѣте (Ах. Чел.).

Той е отъ зимни-я (Земѣн), не е от Подаево.

Той е проста душица (Ах. Чел.).

Той е прав като прѣст.

Той е пѣлен с' дяволи (Ах. Чел.).

Той е разплетен-калец.

Той е се пукнѣтина, т. е. тайна не държи.